

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
 Egész évre . . . . . 8 K
 Fél évre . . . . . 4 „
 Negyed évre . . . . . 2 „
 Egyszám ára 20 fillér.

Felolós szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.
Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi
 Ernő középiskolájában Alsólendván.
 A nyilteir sora egy korona.

A kerékkötők.

Alsólendva, február 14.

A rendőrlétszám emeléséről és ezzel kapcsolatosan az éjeli őrség szervezéséről esik ismét szó. Meg akarjuk állapítani — és meg is állapíthatjuk, — hogy legutóbb ebben az ügyben között tervünk a legelőnkebb visszhangra talált az érdekeltek körök részéről, amit különben vártunk is, mert nem hiszük, nem hihetjük, hogy annak az egy-két embernek az agitációja, akik nem tudnak — mert nem akarnak — a személyi érdekeik mellőzésével a modern haladás mezejére lépni, végromlásba döntsse egy fejlődésben levő város vagyoni és közbiztonsági érdekét.

Azok az urak, akik úgy mint mindenkor mindenben, a kerékkötők szerepére vállalkoztak most is, meglehetnek nyugodva, egy makulányit sem veszítenek a népszerűségükből, meg a betevő falatjuk sem lesz kisebb, ha ez egyszer nem az történik, a mit ők akarnak, hanem az, aminek meg kell történni, bármi áron is.

Mert a gyors egymásutánban ismétlődő gaztettek, amelyek mind-mind a mi gyalogos közbiztonsági viszonyaink gyűlölései, megtanítottak bennünket arra — és vajha őket is megtanította volna! — hogy a jelenlegi állapotok között, amikor sem az életünk, sem a fáradsággal összekuporgatott vagyunk nincsen biztonságban, nem maradhatunk tovább. Megtanultuk és megta-

nulhatták volna, hogy a jelenlegi két éjeli ór amilyen akarat nélküli, epolyan tehetetlen a szegény letetes közbiztonsági állapotokkal szemben, mert míg egyrészt hiányzik belőlük a hivatásukhoz megkívánt energia, másrészt nincs meg bennük a kötelességtudás, amelyet a tervbe vett rendőri-jelölőktől már a szabályszerű kikötések folytán is megkívánni lehet. A mai éjeliőrök talán nincsenek is tisztában azzal a feladattal, amit hivatásuk rájuk hárt. Könnyen megvesztegethetők, lekenyerezhetők, akik egy kupa snapszért vagy egy tize borért elhúzik az éjeli korhelyek vad ívöltését, és legelőnkebb anyiban reagálnak az utcai csetepatékra, hogy alvás közben a másik oldalukra fordulnak.

Már pedig, ha egészséges közbiztonsági állapotot akarunk teremteni, akkor olyan egyének kezébe kell letenni bízalmunkat, akikben néhány kupa snapsz nem csitítja el az érelt, a kötelességtudást, és akik az éjszakai lármázókban nem az urat vagy a parasztot nézik, hanem a törvény ellen vető zavarogót. Hogy többet ne mondjunk, már maga a létesítendő rendőri-jelölők megjelenése, egyenruhája is engedelmességet és tiszteletet parancsoló a rendeltetkedők szemében, akik idáig hozzá voltak szokva az inkább kérő, mint parancsoló intelméhez.

De talán az éjeliőröket vadolni sem lehet, amikor az éjszakai viszonyok zűlléséről beszélünk. Nekik csupán mellékög-

lalkozásuk a bakteroskodás, nappal különféle fáraszt munkát végeznek s bizony ilyen körülmények között jól esik nekik is az éjszakai pihenés, s az a néhány hatos, amit gavalér utcai lármázók a halgatás fejeben adnak.

Őket tehát ne vadoljuk, vagy csak nagyon kevés részben hibáztassuk. Az éjszakai zajongókat szinten ne, mert ahol az emberke olyan keveset törődnek az éjszakai csenddel és a közbiztonsággal, ott szabad ordítani, betöréseket megkísérlni, mert hiszen mindezt seki sem tiltja.

De igemis hibázati mellet a dolgok ílyetén elfajulásáért azokat, akik önző okokból nehezségeket gördítenek a rendőri-ügy rendezése elé. Azokat hibáztatjuk azért, amiért olyan szegénytelenség lettek a viszonyaik, hogy maholnap a testi épségünk is Wertheim-szekrényben kell örízni. Azokat hibáztatjuk, akik a képviselőtestületi gyűlésekre magukkal viszik a vallási felekezéset, a maradiságot, a saját zsebjük érdekét, és akik nem azért lettek képviselők, mert dolgozni akarnak, hanem azért, hogy ki-elégítsen a hiúságuk.

Azokat hibáztatjuk. Nyíltan kimondjuk, hogy minden egyes gaztett, amit a közrendesztet lanyhasága teremt, az ő kerékkötésüknek kiáltó eredményei. Őket okozzuk mindenért és nem a szegény éjeliőröket, akik elvégre azért a néhány garas fizetésért nem vállalkozhatnak a hét feje, ezer szemű sárkányok szerepére. — Hogy pedig nem

Egy modern poetának.

En is keletről indultam nyugotnak,
 Mi bennem forr, az is csak szűzta vér;
 Vagok magam is sarja és Mogomam,
 És küzdök en is tarka álmodként...
 És látom én is, sorvadoha törzstánk,
 Egünk hunyo bíborban alkonyul;
 Vad, veszes árnyék vágat el fölöttünk,
 És vérszárnya fejtőn ránk borul...

De kishitő gond végzőrdő siralmam.
 Gyötrelmes jég kobozom nem fakaszt,
 Mert hívök dallek dasok göggyel várja
 Az uj sarjut zsendítő uj tavaszt.

Oh nem nyugatról virrad ránk a hajnal,
 Nem idegen megváltót várok en;
 Ha ősi eke szantja ősi vassal,
 Csak úgy hajt ki az ősi televény...

Csemgő dallal ne hívök hát uj vidékre,
 Mi csak a régi tartón mehetünk...
 Nincs egybünk: egy ezredév emléke;
 Elvessük azt is? — Koldusok leszünk!...

Erkölcstelen mesék.

Mondta nekem egy nagyon erkölcstelen ember:

— Hazug a morálotok és ostoba. Hallgass ide, mondok neked egynehány tanúságos mesét.

— Ismertem egy nagyon előkelő és finom urat, aki fűszobos lakásban lakott, holott hatszáz forint fizetés se volt, löversenyre járt, havanna szivarokat szívott, a legelső szabónál dolgoztatott, sok pénzt költött asszonyra, cigányra és pezsgőre. Mindent évi hatszáz forint jövedelemből.

— Hogyan cselekedte ezt?
 — Ugy, hogy magához tartozott.
 — Gazdag nőt vett el?
 — Nem, szegényt. De a szegény nő gyönyörű szép volt, feltűnő pompás asszony-példány. Egy igen vagyonos, magasrangu ur pártfogolta, a rangos és költséges háztartásához a férj ur kezéhez minden hónap első napjaiban ez számlálta a pénzt. Mondta, mit szőlisz ehhez az emberhez?

— Becstelensz gazember!
 — Helyes! A multror pedig együtt sétáltam egy házaspárral, hol az asszony ugyancsak gyönyörű szép, s a férj, aki szinten nem többet, mint hatszáz forintot keres, nagyon ostoba. Mondta nekem ez a férfi:

— Nincs nagyobb boldogság, mint egy jó házasság. Látod: addig, amíg örökös ember voltam, nyomorúság volt az életem, örökös baj, gond, küzdökös. Amióta pedig megházasodtam, csupa öröm a sorsom. Nincs több jövedelemem, mint régen volt. Kettőn élünk belőle és mégis minden tellik. Az asszony művészzettel oszt be minden garast, alkuszik a boltban, mindent feléleoron vásárol. Nézd, például azt a kalapot a fején! Azt hinnéd, legalább tizenöt forint, pedig mindössze hat forint volt! — Nevettem, mert ezt a ka-

lapot én vásároltam öngyáságának, — szavamra, megérdemelte a bájos, csokoskedű kici nő, — s a kalap nem tizenöt, hanem harminc forint volt. Mit szőlisz hozzá? Becsületes volt ez az ember?

— Ostoba, de becsületes!
 — Ne úgy mond! Becsületes, mert ostoba! Ha okos lenne, csak oly becsstelen gazember volna, mint a másik. Amiből az következik, hogy van becsületes, aminek szisztista ostobaság!
 — Ez szofizma volt.

— Lehet. Erkölcstelen meséhez erkölcstelen logika! De most más történetet mondok. Két asszonnyal beszélgettem egyszer s magyarázatban nekik: Holgyeim! Az tisztára véletlen, ha Önök tisztességesek. A körülmények véletlen összalakozása. Mert mi kell a házasságtöréshez? Hajlam és alkalm. És pedig a hajlam és alkalom nem külön-külön, hanem egyszerre, együtt. Meg-ezik ugyanannak az asszonnyak az esetében, hogy egyszer megvan a hajlam, de nincs meg az alkalom, máskor megvan az alkalom, de nincs meg a hajlandóság. Az ilyen asszony tisztességes marad, de csakis a véletlen kegyelből, mert minden asszony életében voltak pillanatok, amikor hajlandó lett volna megcsalni az urat. — Az egyik asszony fejét lehajta mélyen, elgondolkodott. A másik asszony lármás, méltatlankodó haraggal zúdult rám. S a két asszony közül az egyik megcsalta az urat. Mit gondolsz, melyik?
 — Nem néhez kitálatni!

— Persze hogy nem! Természetesen az, aki hangosan felhabogott.

üres beszéd az alsólendvai viszonyokat emlegetni, erre vonatkozólag megjegyezzük egy egyszerű törvényszéki bíró kifakadását, amit akkor tett, mikor egy nap alatt nem kevesebb, mint 3 alsólendvai gaztelt került tárgyalás alá.

— Alsólendvái torkig vagyunk! — mondta a törvényembere, és akinek van egy kis sűtnivalója, az megérti e kijelentés jelentőségét.

Tehát már Egzerszegen is nagyon jól ismernek bennünket, amit az is bizonyít, hogy az ottani lapok már régóta írják rólunk, miszerint békétlen, gyilkos, zsiárvány népek vagyunk. Ha az a céljuk a kerékkötő uraknak, hogy hirvevet szerezzenek városunknak, akkor meglehetnek elégedve ezzel az eredménnyel.

De mi nem ilyen hirvevet óhajtunk szerzeni városunknak. És bár, mint újságírók, szeretjük a szenzációt, nem nyugszunk addig, amíg a rendőrlétszám emelésevel rend és béke nem lesz minden vonalon.

Dr. Mandel Pál temetése.

— Saját tudósítottunk. —

Lapunk múlt számban egy távirati hír megrendítő hatása nyomán már megemlékeztünk városunk új országgyűlési képviselőjének és az alsólendvai uradalom egyik főherőjének, dr. Mandel Pálnak haláláról. Az előkelő politikus, a nagy tudású jogász, a tetőtől talpig tisztességes ember és nemcsak emberbarát halála mely részvételt keltett messze túl városunk határain, szerte a hazában.

Életrajzi adatait a következőkben adjuk: Dr. Mandel Pál 1840 január 6-án született Nyírbátorban, hol atyja tekintélyes földbirtokos volt. Már kora ifjúságában kivált vasszorgalmat, és többet, hogy képessége, egy hogy jogi tanulmányait Budapesten és Bécsben kitüntetéssel végezte. 1875-ben választották meg első ízben a nyírbátori kerületben országgyűlési képviselővé. Ezt a kerületet még cikluson át képviselte szabadelvű programmal. Előbb a lenteli, 1881 óta az igazságszói bizottság tagja is lett és mint ilyen, élénk részt vett a gyámi törvény, a szerzői jogról szóló törvény és a közigazgatói törvény javas-

latainak tárgyalásában. Nagyhatású beszédekkel mondott 1878-ban a halálbüntetés eltörlése érdekében, az 1880 és 1881-iki budgetvitát alkalmával, a házassági jog és a vallásszabadság érdekében. Számos nagyfontosságú törvény előadója volt. 1887-től kezdve Alsólendva kerületét képviselte két cikluson át, majd újból Nyírbátorban választották meg, ahol 1905-ben kisebbbűnbűn maradt. A kereskedelmi kormány megbízásában készíttette el néhány évvel ezelőtt a kartell-törvény javaslatát, mely nemcsak a hazai szakkörökben, de Ausztriában és Németországban is nagy érdeklődést és megbeszélést keltett, ami különösen kifejezésekkel jutott az 1904 év nyarán Innsbruckban tartott nemzet jogászyűlésen. A mióta nem volt tagja a parlamentnek, nem kevésbé szentelte nagy tudását a köznek és a legutolsó éveiben a bánayog terén, amelynek egyik legjellegesebb művelete volt, nagy munkásságot fejtett ki. Feleségének két évvel ezelőtt bekövetkezett halála a különösen erős szervezett ember mélyen megrendítette és bár ez idő óta több ízben keresett Olaszországban tudless, az időközben mindinkább megnagyobbuló családjának és veszedelmek miatt, megtagadta szervezettel. De ez a súlyos betegség sem akadályozta meg abban, hogy meg ágyhoz szerezve is ne foglalkozzék a legaktuálisabb közigazdasági és politikai kérdésekkel, olyannyira, hogy a legutolsó időben megírta két rópiratát, amelyet már csak tollba mondhatott, élénk feltűnést keltett. Az ősszel Abbáziába utazott, hogy a telet ott töltsse és gyógyulást keresse. De ott sem maradt sokáig, sietett haza, hogy leányának esküvőjén jelen lehessen. Állapot azonban nem engedte meg, hogy ezen családi ünnepségen részt vehessen. Azóta, bár felidő a legmondásalább járni, azonban szeszített, mert mindinkább megrosszodott, míg 7-én hajnali 1 órákor egy családja körében a halál megváltotta szenvedésétől.

Temetése, a közélet nagy emberét megillett fényvel és impozáns részvét mellett folyt le e hó 9-én Budapesten. A gyászház emeletmagasságban feketé gyászleppel volt bevonva, az udvar közepén elhelyezett ravatal körül állottak az ország társadalmi, politikai és irodalmi közéletének számos jelesét.

A gyásznépek mellett ravatalra helyezett koporsó fölött dr. Kohn Sámuel bpesti főrabbi mondott megható beszédet, majd az ügyvédi kamara nevében dr. Papp József kamarai titkár beszélt.

A budapesti ügyvédi kamara tagjai — ugymond — mely megilletéssel s az egész fájdalom érzetével hozzájárultak a koporsóhoz. Előjöttük, hogy utolsó ismét azzok tudásunk nekünk, mielőtt elvonulna arra a nagy útra, ahol nem nincs több visszatérés. Eltet a folytonos munkának, küzdelemnek, de a nagy sikereinek is láncolata volt. Te elérted a legutóbbit és legnagyobb, amit a közpályán működő férfi elérhet, polgártársaid osztán, és mindenkor megnyilvánult közbeszédet. A te életted fides és követező példát arra, hogy az igazi ügyvéd miképp és mily irányban fejezzen szolgálatait a hazának, a társadalomnak, az egyháznak, szavai az emteriségnek és az által követendő és követező az ügyvédi karnak. Nemes jellemű, fides tehetségű és a köz javára nemcsak az irántárszéli érvényesítetted, de a törvények fórumai előtt is. Több mint 40 éves ügyvédi pályafutásod alatt állandóan hirt és dicsőségű szerzetelt a karnak egy is, mint gyakorló ügyvéd, mint jogtudós, mint jogi író és választmányi tagja. Nem dicséret akarunk, hiszen ez ellen tiltakozni, az igazságot tesztünk, mielőtt a kamara nevesen kijelentjük, hogy eltedet át in viri bonus probusque voltál is hogy emlekedtet, mint ilyen férfi emleket, szívünkben halászan, kegyelettel megöröztük. Isten veled!

A szép, mely hatást keltett beszéd után gyászokosira emeltek a koporsót, mely előtt két kocsi haladt telve a kegyelet, részvét és gyász koszorúival, míg a gyászokosi utra a gyászokosi közönséget vivő kocsik végtelen sora ment.

A Könyves Kálmán-pályhó nevében dr. Graber Károly tartott megható beszédet, kiemelve, hogy az elköltözött mindenkor a feddhetlen jellemű férfiak szövetségének méltó tagja, az ember-szeretet ügy apostola, a fölvilágosodottság elszánt bajnokja volt.

A gyászokosi családhoz nagy számban érkeztek a résztvevítok, így gróf Apponyi Albert kultuszminiszter, Lukács László v. b. t. I., Hieronymy Károly volt belügyminiszter, Mészöly László államtitkár, Dárday Sándor az állami főszámvevőcsőke alelnöke, Elek Pál udvari tanácsos, stb., részben

személyesen, részben meg halag levélben jeztették ki a gyászokosi családunk résztvevítoket.

Városunkban a gyász külső jeléül a Casino kifizette a gyászlobogót. A város koszorúját Hájós Mihály gyűvőd, míg az uradalmi főbérlet tisztkarának koszorúját Eörsi Gyula főbérletli főszámvevő tette a ravatalra.

Ne örüljünk,

nem lesz új vonatközlekedés!

Megemlékeztünk annak idején mi is arról az örvendetes újságról, miszerint a dunántúli helyiherőkú vasutak szombathelyi üzletgazgatósága — megelégetvén a lenvaik régi panaszát a kedvezőtlen vonatközlekedés miatt — ez év májusától kezdve a déli órákban is indít személyvonat. Mi, kik nem állunk fel egykönnyen a közös híreknek, kétkedve fogadtuk már akkor e hirt, és mint alább látható, nem alaptalanul.

Ne örüljünk, amennyiben az igazgatóságunk egyelőre esztendőben sines a déli vonatot utnak ereszteti. Sőt még csak szóba sem került ez a terv Szombathelyen, ami azt mutatja, hogy az egész hirt egy erősfantáziájú agyának minden alapot nélkülöző eszménye.

Ugyanis érdeklődtünk a dolog iránt Szombathelyen s onnan azt a választ kaptuk, hogy az új vonatközlekedés kivitele olyan áldozatbá kerül a társaságnak és olyan nehézségekbe ütközik, amelyet megreszközni nem lehet. Eszerint nem indul új vonat sem májusban, sem később. Talán csak majd hosszú évek múlva.

Ezzel azonban a régi panasz tárgyát képező vasut-ügyet se engedjük elodázni. Ha a vasut-társaság kivihetetlennek tartja egy új vonat indítását, ajánljuk neki a kérés megoldásának egy olcsóbb módját. Tudunkkal a déli órákban egy tehervonat meg keresztül városunkon Saksőrtanya irányába, két alakítást át vegyesvontat, csatolójának hozzá két-három személykocsit próbakepű. Ez megeléget a óhajunknak, és azt hisszük, az igazgatóság is csak nyerne vele.

Amennyiben ez a városnak is érdeke, jónak látnánk, ha egyik képviselőtestületi gyűlés is foglalkozna a déli vasutal és átírna a szombathelyi üzletgazgatóságnak.

HIREK.

Lebukozott parasztság.

Agyonverte az anyósát.

Megrendítő családi dráma hirt kaptuk a közeli Dobronakról. E hó 8-án, szombaton egy fiatal vő abbeli elkeseredésben, hogy a vele egy házban lakó anyósa szeretőket tart magának, egy faluságod ragadott és azzal agyonverte az életes parasztnót.

A borzalmas eset részleteit itt adjuk: Bogdán József földműves csak nemrég, 1907 szeptemberében nősült Dobronakon. Elvette öz. Nagy Péterné szűl. Gerencsér Anna szemrevaló leányát s a fiatal pár azóta egy hajlékban lakott az asszony anyjával. Eleinte rendben ment a dolog, a fiatal férj szépen megért az anyósával, de mikor rájött, hogy az anyósa — 40 éves koradacára — szeretőket tart magának, vége szakadt a ház békéjének. A vő szemrehányásokat tett az anyósának, amiben túztele meg a felesége is. Ez év januárjában pedig már annyira jutottak, hogy a fiatal pár kiközösítette Nagynét, nem szölközött hozzá és uton-útféren érettekkel vele haragultak. Azóta ki sem békültek.

Most szombathelyen Bogdán József meghallotta a faluban, hogy anyósa penteken díjazta ismét látogatott fogadott. A hirt annyira merebbe hozta a fiatal férjet, hogy egycsenez hazaszélt és gomorra szavakkal kérdőre vonta, majd pedig megintette a szerelmes anyóst.

— Még egy utolsó, rövid históriát! Egy szép asszony és egy szép férfi szerettek egymást, rajongó, áhítatos szerelmel. De jött egy kövér poeđerás öregeber s a szép asszony ennek a vén romnak kedvéért megadta a szép férjét. A vén rom tudniillik igen gazdaságos s drága lakást készített a nőnek és gyönyörű ruhát. Mit szólsz ehhez?

— A nő nagyon erkölcselen volt!

— Ne zártok össze, fiacskám a fogalmakat. A szép férfi csak szeretője volt a nőnek, míg a vén rom a hites, törvényes ura ...

Gondolatok.

Senki sem óhajta, hogy kilószárra bicskűljék föl; megis lenézik a nagyok a kicsinyeket.

Az öblömbött olyan habitus, amely sokszor potólja a — spirituszt.

Hajdan a hajadonok szerettek a szemükkel: ma az aranyifjúság egy része szorul e silány kosztra.

A férfi gyakran vétkezhét, a nő mindig.

Sok ember azért keresi a magányt, mert kevesebb neki egy számár, mint több.

Azért, hogy olvetlenül félre tegyünk valamit, ne tegyük félre a tisztességet.

Egyezkedésnek potofokodás o/ott van értelme.

Nagyt szaporodna a boldog házasok száma, ha a hitvesársak egymással szemben olyan kedvesek lennének, mint egy mással szemben.

— Az én dolgaimekhez senkinek semmi köze. Ha nem tesztek, elmehetek a határ! — mondta a nő és befutott a könyhába.

Bogdán ide is utána ment, folytatta a pirosraütöt, mire az anyós felkapott egy közelben lévő kést és azzal megszurta Bogdán karját. Bogdán ezért úgy megharagudott, hogy a keze ügyébe eső faluszagony többször fejbe sújtotta az anyóst. Az itések jól találtak, amennyiben az asszony összeszor és ottelentül terült el a földön. A lármára összedögltek a szomszédok, felocsóztak és agyba fektették a súlyosan sérült asszonyt. Nagyra nevet napja felkelt és szemtelenségül, migrem 12 ére virradóra visszavetett a földre, a közt beléhalt sérülésbe. Az eset híre megjelent Dobronakon Bíró Lajos vizsgálóbíró, valamint dr. Józsa és dr. Brünner orvosok, akik a boncolást megjevitte agrázrókósdát és agyveremlést állapítottak meg a halál okául. A leboncolást asszonyt meg aznap eltemették. — A gyilkos volt pedig letartóztatás s kihallgatása után feltételeken szabadon bocsátották.

— **Kinevezés.** A pénzügyminisztérium vezetésével megbízott miniszterelnök Oriás Oszkár császártól adóhivatali díjokat, Oriás János helybeli polgártársunk fidei, idiglenes mivőségű díjjal pénzügyi számgyakornokká nevezte ki az ipolygási pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvélelőszé.

— **Gyászír.** Hárty István dr. megyei t. főorvos, kir. tanácsos, e hó 10-én Zalaezerszegen 60 éves korában elhunyt. Nyolc év óta viselte a megyei főorvosi tisztviselt és nagy becsülésnek és közszeretnek örvendett. Halála fölött meggyeszerre nagy részvét nyílvált. Ravatalán ott láttuk az alsólendvai járás orvosainak koszorúját is.

— **Az Ipartestület és az Iparos Olvasókör fuzója.** Régi terve már a helybeli Ipartestületnek, hogy városunk egyik virágzó egyletével, az Iparos Olvasókörrel fuzionáljon és ennek megtréfora után „Ipartestület” cím alatt menjen az egybeolvadt két kör címe. Ez a terve csupán terv maradt ideig, mert az Olvasókör nem akart egykönnyen kötélnék állani csak abból az egy okból, mivel nekik szép könyvtára és egy kis pénzeszkéze is van, ellenben az Ipartestületnek alig van valamije. Most ismét napirendre került ez az ügy, amennyiben az Ipartestület választmányá hétéfő tőlesen újból foglalkozott az egybeolvadás eszméjével, melyre meghívta az Olvasókör választmányát is. A tárgyalás során elhatározták, hogy átiratban feléik az Olvasókör elnökségét, hogy a választmány a maga körében vitassa meg a tervet, ezután pedig egy nagygyűlésen foglalkozzon a fuzionálással. Ha ez sikerül, illetve az Olvasókör hajlandónak nyilatkozik a beolvadásra, úgy az Ipartestület egy megfelelő egyleti helyiséget vesz fel, idóvel pedig házat épít.

— **A vidéki sajtó köréből.** A Nagykánizsán megjelenő „Nagykánizsa” című újság szerkesztésében e héten újból változás állott be, amennyiben a lap szerkesztését Fűrési János rendőrségi hivatalnok vette át.

— **Meteor-hullás.** Csütörtökre virradó éjjel éjjel tüz 2 óra tájban nagyszerű égi tünemény látszott. Hirtelen a homályosan pislogó csillagok közt egy szikrázó vörös fényben egy tűzgömb tűnt elő, mely iszonyú sebességgel a föld felé száguldata, ékesen közben a levegőben szóróbbant. — A tömredék hulló tüzzelként szóródása oly nagyserű látványt nyújtott, mintha valami remek tűzijátékot rendeztek volna a levegőben.

— **Az ifjúság estje.** Elejétől fogva vídám hangulat, pezsgő jövedy uraita szombaton a Korona nagyermet. Ekkor tartotta a város első táncmulóságát az ifjúsági egylet, mely mintegy bemutatkozása volt. A bemutatkozás — érte a mulatságot — várakozásra felül, teljesen sikerült, úgy hogy bátran mondhatjuk a farsang legjobbjá vigalmának. Városunk szépe ezáltal olyan impozáns szímban jött össze, hogy igazán alig volt hely a táncolásra. De a férfi-emberköri (érte a fiatalokat és idősebbeket egyaránt) is csak jót lehet mondani, nem igen hagyták illi a hőlegyeket, hanem kora esteől reggeli napfényt félt a mulatozás, a tánc. — Ez a mulatság mintegy határhököt jelent a fiatal egylet életében. Az ott

elért siker es és a támogatás nyevesen igazolta abbéli helyesléseit, hogy az ifjúság egyletévelre igenis szükség van nálunk, hogy az ifjúságot ne csak a körsemeknek, hanem az egyletével életben is együtt lehessen találni. A bejelent 203 kör és ismeretlen fizta jövedelén egyesített könyvekre és romantizáló iratokra adj. az egyletet.

A mulatságon felülfeletti kegyesek voltak: Pollák Ernő 20 kor.; Alsólendvai Takarékpénztár, Füss F. Nándor 10—10 kor.; K. Hájós Mihály 8 kor.; Hantal Lajos 6 kor.; dr. Wollák Adolf, Lenti-I. Katolikus Polgári Kör 5—5 kor.; Pollák József, dr. Politzér Izidor, Matuscs Lajos, Bors Andrási, Csukics Adolf, Gálits Tamás, Kardos József, Bórá János, Árvóndy Imrós Olyaszkó, dr. Laubhaimer Oszkár a. M. Mátyászy Béla, Weisz Zsigmond, Manduchbaum Mór, Brünner Béla 3 korona; Tóth Károly 2 kor. 60 fillér; Schwarc Mór kántor, Tivadar Ferenc, Schwarc Ad. Arnold, Gombohy és Wendl, Anyék Lajos, Oszeszly M. Victor, Freyer Lipót, Arstein Benó, Schwarc Károly, Eörsi Gyula, Wortman Samu, Kardos János 2—2 kor.; Ereményi János 1 korona 60 fillér; Bichler Sándor 1 kor. 50 fillér; Blau Miksa, Baum Henrik, Báder Hermán, Krenn Ferenc, Bille Albert, Toplak József, Dolgos Mihály, dr. Herán, Lázár Gyozó, Engel Lajos, Kramer Mihály, Szegedi Jenő, Blau Henrik, Ecker Pál, Safár Gérgy, Nagy Ferenc, Weber Andor, Kovács István, Zombori Mihály 1—1 K.; Gózdaz István, Schmidt, Maurer Ferenc, Gyorkos Pál, ifj. Tomá Gábor 60—60 fillér; Ascher József 50 fillér; Weisz Adolné, Horváth Károly 40—40 fillér; Gregorcsics Jánosné 20 fill.

A szives felülfelettek, valamint Balkányi Ernő urának a meghívók díjjalán elkészítésért, ugyiszent mindazoknak, kik a mulatság sikerét előmozdított kegyeskedtek, az egyletet nevében halás köszönetmond: Oszeszly M. Victor, elnök.

— **Szintársulatunk Kesztyelén.** Szilágyi Dező szintársulata e het szerdáján vonult be a színházra átalakított Hungaria-szálloda nagyerembe. Az előadásokat Molnár Ferenc nagyiskéri darabokból, az „Ország”-szel nyitotta meg. Szintár kerül meg a Váraskeringő, Örök küzedelm, Tatarjárás, Asszony, Salome, Embertérgejdia stb. A társulat kiválóbb szereplői: H. Lévi Berta operette-primadonna, Zoltán Ilona coloratur énekesnő, Márkus Lenke drámai hősnő, Szilágyi Erzsike naiva, Kemény Lajos, Nemeth János, Tukorai Loránt, Mészáros Sándor, Volgyi Rezső és Makai Rezső.

— **Sorozás járásunkban.** Az alsólendvai járás területén 1885, 1886 és 1887 években született állatalközletozettek idei főszorozása a következő sorrendben történik: márc. 9-én a bellatinéi és turnichai, 10-én a cseresenői, bagonyai és rezsenki, 11-én a dobronaki és gyertyánosi, 12-én a bratonci, zorkházai és alsólendvai-baknai, 13-án a radóci és csesztéri, 14-én a bókai és alsólendvai községek, egyezőséghez tartozó községek állatalközletozetti sorozák.

— **Elhazsult község.** Az alsólendvai Iparos Olvasókörök e hó 11-ére összehívott évi rendes közgyűlést, a tagok részvételébe márt február 23-ikára halasztották.

— **Hős katonatiszték.** A Zalai Közlöny írja: Szerdán éjjel Csáktornyán egy nagyobb társaság ment haza a kőveházból, kik a templomterén évtáltak. No v a k. Károly takarékpénztári könyvelő egyedül folytatta útját, egyszerre hátulról orozva megmártadott ő Sertics kapitány és Henczel hadnagy (5-ik dzsúds-ered) és ölmös bottal lebukottak. Novák, akik ok nélkül támadtak, a súlyos sértés eszméletlenül eszt össze és csak később szedtek fel. — A szigorú vizsgálato megindították, melynek folyamán anyai máris kidérült, hogy a társaság a tisztekkel nem is érintkezett.

— **Koholt halálhír.** Szerdán tüz tüzéket terjeft el városunkban az a szomorú hír, hogy Nagy Sándor bellatinéi körjegyző meghalt. A hír szerencsére valótlannak bizonyult, mert mint értesültünk, a jegyző tényleg nyugdet volt, de tudógladalása már anyai javul, hogy minden veszélyen túl van.

— **A pölöskei tűzkárosultaknak** gróf Andrassy Gyula helyügyminiszter 1400 korona segélyt utalványozott.

— **A Zalavármegyei Közművelődési Egylet**ület beftion meglakult Zalaegerszegen. Egyévesül 300 tagja van.

— **A város házából.** Városunk képviselő-testülete pénteken délután ülést tartott, melyen a többek köztben tárgyalták az aszfalt-ádo kivetésének határozatát. A gyűlés akként határozott, hogy az aszfalt árát 50 evi időtartóra ara vetik ki az érdekelte házigazdára. — A Magyar Szólfogadók Orsz. Egyletűlethe beletpelt a város. — A megyebizottság által jóváhagyott márt evi zárszámadást tudomásul vette. — Wolsfohn Henrik kávésnak szveses italok kímérésére az engedély megadását véleményezték.

— **Pataký Kálmán ünnepe.** A helybeli Iparos Olvasókör e hó 23-én leplezi le régi és ágilis énekelőjét, Pataký Kálmánnak arcképet a Ferency-féle vendéglőben hely helyiségében. Az arcképilezetést famulatszást fogja követni.

— **Február 23-iki ünnepe** lesz nemcsak az Olvasókörnek, hanem az egész városnak, mert Pataký Kálmán azon emberek közé tartozik, akik gyűléseken nemcsak nagyhatalus beszédek tudnak mondani a munkáról, de dolgozni is tudnak, ha a köz ügy kívánja. Pataký Kálmánnak elválttelérendei erdemei vannak városunkban, melyek örök hálaforrá kötelezik Alsólendva közönségét. A hála nyilvánítására nem 29-iké lesz az első alkalom és — remélhetőleg — nem is az utolsó. Pataký Kálmánt márt több ízben ünneplétek, és ünneplik a jövöben is, mert ő az marad nekünk továbbra is, aki eddig volt. — A 23-ikéi ünnepeket az előjelköltől tőlénk, ott lesz az egész város értemisége, elfjón mindenké, hogy ezzel is megnyatvaloztassa azt a nagy szeretetet, amit Pataký Kálmán kiemeltel magának Alsólendván.

— **Vissza Amerikából.** Vasárnap négy leterengyóldott alak volt látható a vasúti állomáson Szomorú volt hallani panaszukat. Itthon eladták mindenüket, hogy egy job hazát keresenek, de nem találtak. Penzük elfogyott, munkát nem kaptak, a hűlőnél elhagyott hazájukhoz fordultak, kik őket visszahozta és munkához juttatta. Szomorú a példa, de okulhatunk rajta: vigyázzunk, ne éljünk fel a kelletlen igénykönekk, kik hazug ígertet törbe csinálnak.

— **A betegségek elleni harcban** a világ legkiválóbb orvosai egyesültek. E betegségek sorában az első helyet az epilepszia (nyavabárárs) foglalja el. E bajban szenvedőknek vizsgul szolgálatban azon értesüléssel, mely szerint egy magyar orvos e betegség ellen új é hatékony gyógyító módszert alkalmaz, amelyert már a külföld is méltó elismeréssel részesítette. Ez orvos dr. Szabó Áron (Budapest, V. Akotmány-utca 5.), kik keszseggel műjvi felvilágosítást mindazoknak, kik gyógyító módszere segélyével e súlyos bajtól szabadulni óhajtanak.

— **A felsőlakosi gyilkosság** ügyében e héten semmi fordulat sem állott be. A gyanusított Kocsis János a zalaegerszegi törvényszék a letartóztatás óta fogva tartja, mert minden jel arra mutat, hogy ő a lövege arca, orozva Bánutai Miklóst. Kocsisnak szerelmi viszonya volt az asszonnyal, így érdekében állt, hogy a férjét eltegye láb alá. Kocsis különben az ősszel egy 10-os vadászpuskát vásárolt Treiber Ferenc gyertyánosi lakostól és e a tegyver megkegyezik a lakót, amelyel Bánutait agyonlétte. De úgy Kocsis, mint az asszony erősen tagadják, hogy részek volna a gyilkosságban, miert is a nyomozást tovább folytatták.

— **Elgázolás.** Tegnepölét délben Ferency József kocsija a Fúton elgázolta Biernann Sándor 5 éves fiút. A fiúnak a hátán ment keresztül a kerék s könnyében megsértette.

— **Pölöske után Pótréte.** Folyó hó 10-én Goldschmid Mozes pótréte (Zalamegye) kereszmáros istállója eddig ismeretlen okból kigyuladt. Az óriási sziviharban hét óra alatt 24 lakóház és több melléképület legett. — A kár mintegy 100.000 korona.

— **Gyilkosság a szőlőhegyen.** Rémes gyilkosság történt pénteken a Nagykánizsa mellett cserfői hegyen. Szántó János városi erdőmér régi halogatól kifolyólag egyetlen fűvesszel leterítette Kuk Ferenc kánizsai lakost, aztán ott hagyta a havas gyepen. Később egy arra haladó földmves rábukkant a holtestre, beszaladt Kánizsára és értesítette az esetről a rendőrséget. Csakhamar megkerült a gyilkos, kik letartóztaták.

— **Találtatók.** A szabólokasi major táján, a pozsony-variási állami uton egy ezüst óra találtatók. Tulajdonosa a szolgabiroslagon átvetheti.

— **Ügyetlen öngyilkos.** A zalamegyei Magyarszerdahelyen öngyilkos lett Tóth Rozsi, 30 éves hajadon. Tóth Rozsi keelden a konyhában háldoklóval találták és estere meg is halt. Az elkeseredett leány öngyilkosságát követelt el, még pedig úgy, hogy egy nagykessel a lábába szúrta és elvérzett.

— **Majd kisül!** A napokban a csendőrorrre bevetődött egy környékbeli házaspár, egy korcsmáros és a felesége. A férfi nagy siránkozással között elmondja, hogy az éjjelel ismeretlen teltesek ellopják két huzott libáját, két teltát az örmester urat, derítse ki a tolvajt. Az örmester mindent megígér, amit a házaspár háldoklóba vesz tudomásul. Már mikor távozóban vannak, még akkor is visszaszól az asszony az ajtóból:

— De ugyebár, biztosan kisül? — kérdé.
— Hogyne, talán már *ki sált* valamelyik láboshban, — felelé a kedvelés örmester és jót mosolyog a bajsza alatt.

— **Hamis vöd.** Olaj József és Örmös Mátyás bellatinci községi képviselőik az itteni szolgabírórságon feljelentették Herman István községi szolgát, feljelentésükben azt állítva, hogy Herman többször felvette a községi közmunkamegváltási összeget és azt elárkaszította. A vád hamisnak bizonyván, az eljárás megszüntettték Herman ellen, ki most hatóság előtt tárgalmazástól felmentett a köviseleket.

— **Férjgyilkos menyecské.** A nagykanizsai esküdtbírósg most ítézzett Nolvák Eleknek kedveshgyét asszony felett, aki megölte az urát. Nolvákné, habár fiatal házask voltak, nem szlette az urát, szeretőt tartott ezért férje sokszor megfenyegette. Október 6-án az asszony együtt mulatott a korcsmában a szeretőjével, mire a férj utána ment és hirta haza az asszonyt. „Amig a jóska itt van, nem megyek,” — mondta a nő és megölette a szeretőjét. A férj szű nélkül hazament. Másnap Novák kérte a feleséget, hogy szelje a háztölt megzsuppolt. Felmentek mindkétten a háztelőre, itt munka közben összevették, mire az asszony a nála lévő szekerevel fejbe ütötte az urát. Novákot elronttta a vér, elszédült, amit látva az asszony, derekán kapta a férjét és a keményen ledobta a konyhába. Azután lesietett és ott lenn agyonverte a szerencsétlen embert. — A bestialis nő 12 évi fegyházra ítélte a bíróság.

Szerkesztői üzenetek.

S. J. Keszthely. Nagyon szépen köszönöm — az igazán nem emledek — elismerést. Ez amál is inkább jól esik, mert lapunk iránt olyan embertől halljuk dícsérsni, kinek zsmualisták képzessége ismert az egész országban. Jömdulatat kérem továbbra is. Üdvözlét!

Kivánsék. Téved ön, ha azt hiszi, hogy azt a cikket a tüzfő-főparancsnok írta, mert azt a cikket én írtam. A tüzfő-főparancsnok ur, tudomásom szerint, nem foglalkozik bírálói cikkekré írásvál.

Hirdető tanító. Elgyézési és esketési tudósításokat csupán előfizetőinknek közlünk ingyen, amennyiben a lap kiállításra nekünk is pénzbe kerül. Tessenék beküldeni a felvél előfizetési díjat (4 koronát), vagy pedig 3 kor. közlési díjat, akkor közreadjuk.

K. M. A versnek nagyon limonádé-íze van.

Fűszer- és vegyeskereskedés

egy 1000 lélekéből álló községben egyedül álló üzlet dohánytözsédével azonnal átadó.

Bővebbet szivességből Pollák Lázár nagykereskedésében Alsólendván. Átvételhez 3000 korona szükségesletlik.

Báli ruhakelmék dus választékban, olcsón kaphatók

MANDELBAUM MÓR

rőfősáru üzletében Alsólendván.

35 1908. végreh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróságí vhajtó az 1881. évi LX. 1-tz. 102. §-a értelmében ezenel közzhírte teszi, hogy az alsólvai kir. bíróságok 1907. évi V. 834. számú végzése következeiben Isó Ferenc ügyvéd által képviselt Magy takarékpénztár központi jelzálogbankja r. t. javára Csűrjes Marton és neje ellen 960 K. s. jár. erejéig 1908. január 8-án fogantatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felúllfoglalt és 1455 K-ra becsült kövekező ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, sertések, gazdasági eszközök, szekerek, szena, sertés és kanca 10 nyúlóknak árverésen eladtnak.

Mivel árverésnek az alsólvai kir. bíróság 1907. évi V. 834. számú végzése folytán 960 kor. tökökövetelés, ennek 1907. évi október 1. napjától járó 7%, kamatai eddig összesen 41 K. 78 filleren bíróság már megállapított, költségek erejéig, Cserencsocon áperesek házánál

1908. február 18. napján d. e. 10 órája

határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándéközők ezenel oly. megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. 1-tz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzben mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsésáron alul is ad fognak adatni.
Amennyiben az élvárverendő ingóságokat mások is le és felúllfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. 1-tz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsólendván, 1908. február 2-án.

Androsocz, bír. végrehajtó.

29 1908. szám.

Árverési hirdetmény.

Bartal Györgyné végrehajtó javára Lukács Lászlóné végrehajtást szenvedettől a Nagykanizsai kir. törvényszék 6062/1907. számú kielégítési végrehajtást és az alsólvai kir. bíróság 1907. V. 763. 2. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 240 K. 95 fillényi követelés s járuléai kielégítésére, K.-Sz.-Miklóson

1908. február hó 22. napján d. e. 10 órakor

2 kanca 10 s 3 sifoner ingóságok 2060 korona becsértékben bírói árverés utján fognak eladtnai a következő általános árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kiküldetési áron alól is a legtöbbet ígéro által megvettnek jelentetik ki, még akkor is, ha más árverelő által ígért nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az élvárverett tárgy a vevő bírtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételár azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabbán árvereltetik s ez esetben a fizetési nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletthez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.
Kelt Alsólendván, 1908. febr. 5-én.

Romenyfy, bír. végrehajtó.

8278 1907. szám

Árverési hirdetmény kivonata.

Az alsólvai kir. bíróságí mint tikvi hatóság közzhírte teszi, hogy az Orségi takarékpénztár végrehajtónak Kirnbauer György és neje végrehajtást szenvedő elleni 300 K. tökökövetelés és jár. iránti vitány ügyében az alsólvai kir. bíróság területen levo:

a csesztéri 98. sz. tjkben $\frac{1}{2}$ 2. sor 36. hrsz. a felvett egész ingatlanokra (64. sz. ház, udvar és kert) a 7322. tk. 907. számú kérvényhez becsatolt adóbizonyítványt és az ezuttal becsatolt becsütibizonyítvány alapján ezenel 3800 K-ban megállapított kiküldetési árban az árverést érendelté és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1908. február 24. napján d. e. 10 órakor

Csesztér községházáján megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldetési áron alul is eladtnai fognak.

Árverezni szándéközők tartoznak az ingatlan becsértéknek 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 1. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbírósg tikvi hatóság.

Alsólendván, évi december hó 30-án.

Csizsar, kir. albiró.

59 1908. szám.

Árverési hirdetmény.

„Hecht Jónás és fia” cég, ugy a többi végrehajtó javára Has Lipót végrehajtást szenvedettől a budapesti kir. keresk. és váltó-törvénysek 1550/1908. számú kielégítési végrehajtást és az alsólvai kir. bíróság 1908. V. 25. 2. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 108 korona követelés s járuléai kielégítésére, Baksán

1908. évi február 28. napján d. e. 11 órakor

szarvasmarhák, lovak, gazdasági eszközök és tárgyak, butorok, ágyneműek és egyéb ingóságok 3300 K. 50 fill. becsértékben bírói árverés utján fognak eladtnai a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kiküldetési áron alól is a legtöbbet ígéro által megvettnek jelentetik ki, még akkor is, ha más árverelő által ígért nem tetették. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az élvárverett tárgy a vevő bírtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételár azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabbán árvereltetik s ez esetben a fizetési nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletthez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1908. febr. 9. napján.

Romenyfy, bír. végajtó.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár
hetibefizetési, betét- és előleg üzletágának
IX. csoportját
folyó évi február hó 20-án nyitja meg.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár

Igazgatósága.